

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γεώργ. Ἰωακείμωγλου, παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Χρήστου Σπ. Παρτσόκα «Μυκηναϊκὴ Ἱατρικὴ», εἶπε περὶ τοῦ περιεχομένου του τὰ ἑξῆς:

Τὸ βιβλίον τοῦ ἱατροῦ κ. Χρήστου Παρτσόκα ἀποτελεῖται ἀπὸ 137 σελίδας. Περιλαμβάνει: Εἰσαγωγὴν, 7 κεφάλαια καὶ Ἐπίλογον. Εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς ἐξαίρει τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς ἐργασίας τοῦ Μ. Ventris, ὅστις διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς γραμμικῆς Β γραφῆς προσέθεσε μίαν μεγάλην περιόδον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐκτίθεται ἡ γεωγραφικὴ διαρρύθμισις τῆς Ἑλλάδος, αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι, χρονολογία, Ἱστορία, Πολιτισμὸς, ἀνθρωπολογικὰ καὶ ἐθνολογικὰ στοιχεῖα, Οἰκονομία, Διατροφή καὶ Διαβίωσις.

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὰ ἀρχαιολογικὰ θέματα. Θὰ περιορισθῶ εἰς μερικὰ ἱατρικὰ θέματα καὶ θὰ ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς τὰ περὶ διατροφῆς, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον.

Βλέπομεν ἐκεῖ ὅτι κατὰ τὴν Μυκηναϊκὴν Ἐποχὴν τὸ σιτηρέσιον ἀπετελεῖτο ἀπὸ σῖτον, κριθήν, φακῆν, φασιόλους, κυάμους, ἐλαίας καὶ ἐλαιόλαδον, κρέας ἀμῶν, χοίρων κτλ. Δὲν ἔλειπαν καὶ τὰ καρυκεύματα κύμινον, κάρδαμον, μάραθρον καὶ ἄλλα. Ἐκ τούτων προκύπτει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διέθετον ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ μίαν ἐπαρκῆ διατροφήν.

Ἐκ τῆς ὑγιεινῆς ἀπόψεως σπουδαῖον εἶναι νὰ διαθέτῃ ὁ ἄνθρωπος ὕδωρ διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σώματος. Ἀπὸ τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας παραθέτει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον, προκύπτει ὅτι ὑπῆρχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην λουτήρες, οἱ ὁποῖοι δὲν διαφέρουν τῶν σημερινῶν. Ἡ διαρρύθμισις τῶν οἰκιῶν ἐξησφάλιζε ὑγιεινὴν διαβίωσιν, διότι ὑπῆρχον ἀποχετεύσεις, ἀποχωρητήρια κτλ. Παρὰ τὰς ἐπιδημίας, ἡ καταπολέμησις τῶν ὁποίων ἦτο ἄγνωστος, ὑπελογίσθη αὔξησις τῆς μέσης ἡλικίας κατὰ τὸν θάνατον, ἀπὸ τῆς τρίτης χιλιετηρίδος π. Χ. μέχρι τῶν κλασσικῶν χρόνων, κατὰ ὀκτῶ ἔτη διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ μόνον τέσσαρα ἔτη διὰ τὰς γυναῖκας. Ἄξιόν λόγου εἶναι καὶ ἡ πληροφορία ὅτι ὁ μέσος ὄρος τοῦ ἀναστήματος τῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων ἦτο κατὰ τὴν περίοδον 3300 — 1150 π. Χ. 159,4 ἑκατοστὰ διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 150,7 διὰ τὰς γυναῖκας, ἐνῶ διὰ τὴν περίοδον 1200 — 650 π. Χ. ὁ ἀντίστοιχος ἀριθμὸς εἶναι διὰ τοὺς ἄνδρας 162 καὶ διὰ τὰς γυναῖκας 154,1.

Εἰς τὰ ἐπόμενα κεφάλαια γίνεται λόγος περὶ Θρησκείας καὶ ὑγείας, Παλαιοπαθολογίας, φαρμάκων, Ἀνατομικῆς καὶ Χειρουργικῆς καὶ τέλος ἱατρῶν. Δὲν δύναμαι νὰ εἰσέλθω εἰς περισσοτέρας λεπτομερείας.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου κεφαλαίου παρατίθεται ἡ βιβλιογραφία. Νομίζω, ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου νὰ ὑπάρχη εἰς πίναξ βιβλιογραφίας ἀφορῶν εἰς ὅλον τὸ βιβλίον. Ἐπίσης δέον εἰς ἐκάστην βιβλιογραφίαν νὰ ἀναφέρεται ὄχι μόνον ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ καὶ ἡ σελίς. Τοιοῦτοτρόπως διευκολύνεται ὁ ἀναγνώστης, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὰς πηγάς.

Ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν μειώνει τὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἀξιὸς ἐπαίνου, διότι, ἀντὶ μετὰ τὰς σπουδὰς του νὰ τραπῇ εἰς ἐπαγγελματικὰς ἀσχολίας, ἐτόραπῃ μὲ ἐνθουσιασμόν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ ἐσχάρισε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην ἐν ἀξίῳ λόγῳ ἔργον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΧΗΜΕΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ.—Application of short wave ultraviolet spectrophotometry to the analysis of olive oils, by Lys. N. Ninnis and M. L. Ninni*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἐμμ. Ἐμμανουήλ.

The high price of olive oil is the main reason why oil is adulterated by mixing it with cheaper vegetable oils.

The conventional examination of the olive oil has been based on specific color reactions and on the determination of its chemical constants. The detection of the vegetable oils by the aforementioned methods was always difficult due to the fact that chemical constants of the adulterated oils are very close in the most cases to the upper limits of pure olive oil. The whole problem became more complicated when the treatment of the vegetable oils by special methods (e.g. decoloration of cotton seed oil by alumina, processing by oxidative compounds) changed the chemical constants and destroyed their specific color reactions.

The ultraviolet spectrophotometry in the region 230-280m μ , fills up the chemical analysis and the existence of a refined oil in a sample of olive oil can

* ΔΥΣ. Ν. ΝΙΝΝΗ καὶ ΜΑΡΙΑΣ Δ. ΝΙΝΝΗ, Ἡ χρῆσιμοποίησις ὑπεριώδους φασματοφωτομετρίας βραχέων κυμάτων εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐλαιολάδων.